

# តើអ្នកជឿលើព្រះយេស៊ូវ ត្រូវគោរពឪពុកម្តាយខ្លួនឬទេ?



## តើអ្នកជឿលើព្រះយេស៊ូវ ត្រូវគោរពឪពុកម្តាយខ្លួនឬទេ?

នេះគឺជាសំណួរមួយដ៏សំខាន់ណាស់ ដែលប្រជាជនខ្មែរភាគច្រើន តែងតែសួរទៅកាន់អ្នកជឿលើព្រះយេស៊ូវ ។ សំណួរនេះល្អ ពីព្រោះជនជាតិខ្មែរ តាំងពីតូចមកគេទទួលការបង្រៀនថា គេគួរតែគោរពឪពុកម្តាយរបស់ខ្លួន ។ អ្នកកាន់សាសនាតែងតែធ្វើបុណ្យផ្សេងៗជូនដល់ឪពុកម្តាយរបស់ខ្លួនមុន និង ក្រោយពេលគាត់ស្លាប់ ។ ពួកគេធ្វើបុណ្យទាំងនេះ ដើម្បីសំដែងការគោរព ជូនចំពោះឪពុកម្តាយរបស់គេ ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត បុណ្យនេះនឹងជួយគាត់ ក្រោយពេលគាត់ស្លាប់ទៅ ។ តាមសាសនា បុណ្យដែលគេធ្វើនោះ នឹងជួយ អ្នកណាដែលធ្វើបុណ្យនោះ ឱ្យមានសេចក្តីសុខ សេចក្តីចំរើន នៅក្នុង ជីវិតនេះផង និង ជាតិក្រោយផង ។

អ្នកជឿលើព្រះយេស៊ូវក៏យកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះការគោរព ឪពុកម្តាយរបស់ខ្លួនផងដែរ ។ អ្នកជឿពិតមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើរតាមព្រះបន្ទូល របស់ព្រះ ។ ព្រះគម្ពីរបានបង្រៀនច្បាស់លាស់ថា អស់អ្នកណាដែលបាន ទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះពីព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់នឹងប្រទានចិត្តថ្មីឱ្យអ្នកនោះ ហើយគាត់ នឹងមានសេចក្តីប្រាថ្នាធ្វើតាមគ្រប់ទាំងក្រិត្យវិន័យរបស់ព្រះអង្គ ។ មានក្រិត្យវិន័យ ដ៏សំខាន់មួយដែលថា :

ចូរឱ្យគោរពប្រតិបត្តិដល់ឪពុកម្តាយ ដើម្បីឱ្យបានអាយុវែងនៅក្នុងស្រុក ដែល  
ព្រះយេស៊ូវា ជាព្រះនៃឯង ទ្រង់ប្រទានឱ្យ ។ (និក្ខមនំ ២០:១២)

ព្រះយេស៊ូវាមានព្រះនាមពិសេសមួយគឺ ព្រះយេស៊ូវា ដែលមានន័យថា  
ព្រះដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ ។ ព្រះអង្គបានប្រទាន  
ក្រឹត្យវិន័យអំពីការគោរពឪពុកម្តាយនេះដល់មនុស្សដែលជឿលើព្រះអង្គ កាលពី  
ជាង៣៥០០ឆ្នាំមុន ។ ១៥០០ឆ្នាំក្រោយមក បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវាបានសុគត  
នៅលើឈើឆ្កាង ហើយមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ទ្រង់បានរំលឹកកូនរបស់ទ្រង់  
អំពីក្រឹត្យវិន័យដ៏សំខាន់នេះ ពីរដងទៀតតាមរយៈមនុស្សបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ :

ក្មេងរាល់គ្នាអើយ ចូរស្តាប់បង្គាប់មាតាបិតាខ្លួនក្នុងព្រះអម្ចាស់ ដ្បិតដូច្នោះ  
ទើបបានត្រូវ ។ ចូរគោរពប្រតិបត្តិដល់មាតាបិតាខ្លួន នេះជាបញ្ញត្តិមុនដំបូង  
ដែលជាប់មានទាំងសេចក្តីសន្យាផង ដើម្បីឱ្យឯងរាល់គ្នាបានសេចក្តីសុខហើយរស់  
នៅផែនដីយូរអង្វែងទៅ ។ (អេភេសូរ ៦:១-៣)

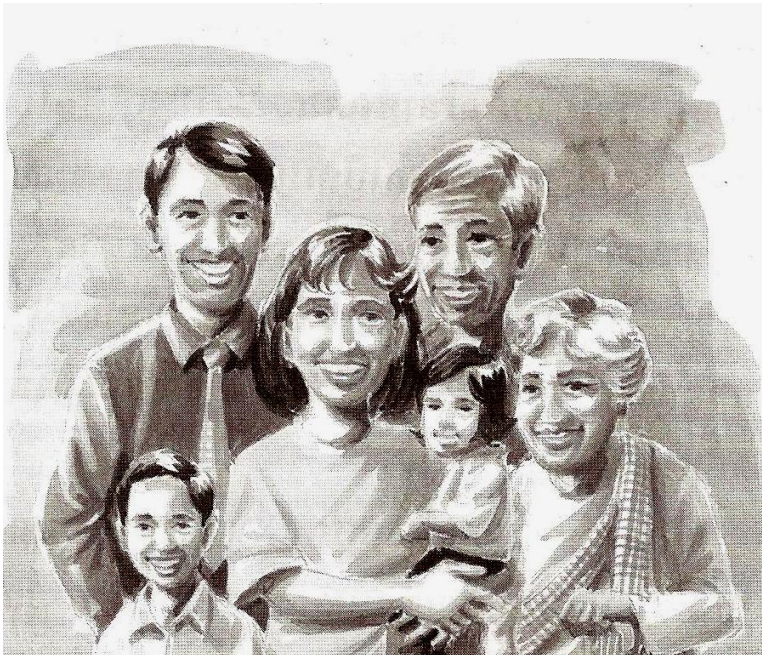
ក្មេងរាល់គ្នាអើយ ចូរស្តាប់បង្គាប់ឪពុកម្តាយក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់  
ទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យយ៉ាងដូច្នោះឯង ។ (កូលុស ៣:២០)

ក្រឹត្យវិន័យអំពីការគោរពឪពុកម្តាយសំខាន់ណាស់ចំពោះព្រះ ។ ហេតុអ្វី?  
ពីព្រោះព្រះដែលបានបង្កើតយើងមក ទ្រង់ក៏បានតែងតាំងឪពុកម្តាយយើង ធ្វើជា  
អ្នកគ្រប់គ្រងលើកូនរបស់គាត់ដែរ ។ កាលណាកូនមិនស្តាប់បង្គាប់ ឬ  
មិនគោរពឪពុកម្តាយរបស់ខ្លួន នោះមានន័យថា កូនក៏មិនស្តាប់បង្គាប់ និង  
មិនគោរពដល់ព្រះយេស៊ូវាដែរ ។ អ្នកដែលមានគុណជាងគេគឺ ព្រះយេស៊ូវា ។  
យើងត្រូវគោរពព្រះអង្គមុនគេបង្អស់ ។ យើងគោរពឪពុកម្តាយយ៉ាងណានោះ  
យើងក៏ត្រូវគោរពដល់ព្រះដែលបង្កើតយើងយ៉ាងនោះដែរ ។

វាជាការសំខាន់ណាស់ដែលយើងយល់ថា អ្នកជឿលើព្រះយេស៊ូវាត្រូវ  
គោរពឪពុកម្តាយរបស់ខ្លួន នៅពេលលោកទាំងពីរនោះរស់ ។ អ្នកខ្លះគោរព  
ឪពុកម្តាយរបស់ខ្លួនក្រោយពេលគាត់ស្លាប់ ប៉ុន្តែពេលគាត់នៅរស់ កូនបែរជា  
មិនស្តាប់បង្គាប់ និង មិនគោរពគាត់ទេវិញ ។ ពេលឪពុកម្តាយរបស់យើង  
ស្លាប់ទៅហើយ ទើបយើងគោរពគាត់នោះគឺ វាហួសពេលទៅហើយ ។  
អ្នកជឿលើព្រះយេស៊ូវា ដែលមានវ័យក្មេង ហើយរស់នៅជាមួយឪពុកម្តាយគេ  
ពួកគេនឹងមានសេចក្តីប្រាថ្នាចង់ស្តាប់បង្គាប់ឪពុកម្តាយគេជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។  
អ្នកជឿលើព្រះយេស៊ូវា ដែលមានវ័យចាស់វិញ ហើយមានគ្រួសារផ្ទាល់ខ្លួននោះ

ពួកគេនៅតែមានចិត្តគោរពលោកទាំងពីរ និង ចេះជួយថែរក្សាលោកទាំងពីរ ក្នុងវ័យចាស់របស់គាត់ជានិច្ច។

បើសិនជាអ្នកជឿលើព្រះយេស៊ូវ ចង់សំដែងនូវការគោរព ចំពោះ ឪពុកម្តាយរបស់គាត់ ដើម្បីឱ្យបងប្អូនអ្នកកូមិមើលឃើញ ដោយធ្វើពិធី ពិសេសមួយណានោះ អ្នកជឿអាចធ្វើពិធីនោះបាន តែគាត់ត្រូវធ្វើពិធីនោះតាម របៀបដែលមិនទាក់ទងនឹងសាសនាដទៃ និង ការថ្វាយបង្គំអារក្សនោះឡើយ ។ គោលបំណងនៃពិធីនោះ គឺមិនមែនដើម្បីថ្វាយបង្គំឪពុកម្តាយ ឬទទួល ផលបុណ្យសំរាប់ខ្លួន ឬសំរាប់ឪពុកម្តាយរបស់ខ្លួននោះទេ គឺដោយសារតែ សំដែងនូវការគោរព និងការដឹងគុណចំពោះឪពុកម្តាយ មុនពេលគាត់ស្លាប់ តែប៉ុណ្ណោះ ។



អ្នកជឿលើព្រះយេស៊ូវមិនចាំបាច់ធ្វើបុណ្យផ្សេងៗសំរាប់ខ្លួនឯងផង ថែមទាំងមិនចាំបាច់ធ្វើបុណ្យជូនឪពុកម្តាយរបស់ខ្លួន ដើម្បីទទួលសេចក្តីសុខ សេចក្តីចំរើន និងសេចក្តីសង្គ្រោះនោះទេ ។ ហេតុអ្វី ? ព្រោះព្រះគម្ពីរបាន បង្រៀនច្បាស់ថា ព្រះយេស៊ូវជាព្រះពិតតែមួយ បានបន្ទាបព្រះអង្គទ្រង់ ចាប់កំណើតជាមនុស្ស ហើយបានថ្វាយរូបអង្គទ្រង់ ដោយសុគតនៅលើឈើឆ្កាង សំរាប់អំពើបាបរបស់មនុស្សយើង ដើម្បីឱ្យយើងមានសេចក្តីសុខជាមួយនឹងព្រះ ដ៏ពិត ហើយនិងបានប្រោសឱ្យជាពីជំងឺនៃអំពើបាបផងដែរ ។ ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ គ្រប់ទាំងបុណ្យដ៏ស្អាតឱ្យយើងហើយ ដោយព្រះអង្គបានបំពេញក្រិត្យវិន័យទាំងអស់ របស់ព្រះអង្គ ហើយមិនដែលធ្វើអំពើបាបណាមួយឡើយ ។ អ្នកជឿលើ ព្រះយេស៊ូវទុកចិត្តលើបុណ្យរបស់ទ្រង់ ព្រោះបុណ្យទាំងអស់របស់យើងគ្មាន ប្រយោជន៍ ចំពោះព្រះដែលល្អបរិសុទ្ធ និងសុច្ឆរិតនោះឡើយ ។

ដ្បិតយើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នាបានត្រឡប់ទៅដួងដួងដែលមិនស្អាត ហើយអស់ទាំង អំពើសុច្ឆរិតរបស់យើងខ្ញុំ ក៏ដូចជាអារកខ្ញុំក៏ហើយ យើងខ្ញុំរាល់គ្នាស្វិតក្រៀមទៅ ដួងដួងលើ ហើយអំពើសុច្ឆរិតរបស់យើងខ្ញុំ ក៏ផាត់យកយើងខ្ញុំទៅ ដួងដួងខ្យល់ ។ (អេសាយ ៦៤:៦)